

सूक्ष्मत

हिरण्यवर्णामित्यादि श्रीसूक्ष्मम् ॥ रात्री व्यष्ट-
दायतीत्यादि रात्रिसूक्ष्मम् ॥ १०१२७१॥ * ॥
आतून इन्द्र सुमन्तमित्यादि गणेशसूक्ष्मम् ॥ ८।
७०११॥ * ॥ इयमददाद्रभसम् इत्यादि सरस्वती-
सूक्ष्मम् ॥ ६। ६१। १॥ * ॥ अतो देवा भवन्तु न
इत्यादि विष्णुसूक्ष्मम् ॥ १२२११६॥ * ॥ मेदिनी
देवीत्यादि भूसूक्ष्मम् ॥ * ॥ आदित्यानामित्यादि-
आदित्यसूक्ष्मम् ॥ ७। ५१११॥ * ॥ लं सोम इत्यादि
सोमसूक्ष्मम् ॥ १०८११॥ * ॥ इत्यादि ऋग्वेदस्य सूक्ष्म-
सहस्रम् ॥ यथा । सहस्रमेकं सूक्ष्मानामित्यादि
चरणव्यूहः ॥ यजुर्वेदस्य विश्वेशमित्यादि
कुमारसूक्ष्मम् । सोमाय पिष्टमते इत्यादि पिष्ट-
सूक्ष्मम् । पवमान स्वर्जन इत्यादि पावमानौ-
सूक्ष्मम् । इत्यादि वेदमसिद्धम् ॥ तथा,—
“जप्यानि सूक्ष्मानि तथैव चेष्टा-
मनुक्रमेणापि यथास्वरूपम् ॥”

इति मलमासतत्त्वम् ॥

अपि च ।

“सन्दर्शनार्थमस्माया नदीपुलिनसंस्थितः ।
स च वैश्यस्तपस्तेपे देवासूक्ष्मं परं जपन् ॥”

इति माकण्डेयपुराणे देवोमाहात्म्यम् ॥

सूक्ष्मा, स्त्री, (सुष्ठु उक्तं कथनं यस्याः ।) शारिका ।
यथा, त्रिकाण्डशेषे ।

“सूक्ष्मा मदनशलाका चित्राक्षी शारिकाव-
चण्डा च ॥”

सूक्ष्मं, स्त्री, (सूच्यते इति । सूच पेशुन्ये +
“सूचेः स्मन् ।” उणा० ४। १७६। इति
स्मन् ।) केतवम् । अध्यात्मम् । इति मेदिनी ॥
(यथा, भागवते । ३। ८। १४।

“तस्यार्थसूक्ष्माभिनिर्वष्टष्ट-
रन्तर्गतोऽर्थो रजसा तनीयान् ॥”)

अलङ्कारविशेषः । यथा,—

“सूक्ष्मं पराशयाभिन्ने त्वरसाकृतचेष्टितम् ।
मयि पश्यति सा केशैः सीमन्तमणिमावृणोत् ॥

इति चन्द्रालोकः ॥

सूक्ष्मः, पुं, (सूच + स्मन् ।) कतकवृक्षः ।
इति शब्दरत्नावली ॥ अणुः । अण्ये, त्रि ।
इति मेदिनी ॥ (यथा, महाभारते । १।
२१३। १५।

“न तस्याः सूक्ष्ममप्यस्ति यहात्रे रूपसम्पदा ।
नियुक्ता यत्र वा दृष्टिर्न सज्जति निरौच्यताम् ॥”
तत्पठ्यायः ।

“अल्पे स्तोत्रे सुक्ष्मसूक्ष्मकक्ष कथं तनु ।
दभं सुक्ष्म सुक्ष्मकक्ष स्त्रियां मात्रा नृटौ कथा ।
पुमानगुलवो लेशः कणोऽपि च निगद्यते ॥”

इति शब्दरत्नावली ॥

सूक्ष्मकणफलान्, स्त्री, सूक्ष्मं कणश्च फलं यस्याः ।)
मध्यमजम्बुवृक्षः । इति रत्नमाला ॥

सूक्ष्मतण्डुलः, पुं, (सूक्ष्मं तण्डुलं बीजं यस्य ।)
अमृत्वसः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सूक्ष्मतण्डुला, स्त्री, (सूक्ष्मं तण्डुलं बीजं यस्याः ।)
पिप्पली । इति राजनिर्घण्टः ॥

सूक्ष्मश

सूक्ष्मदर्शो, [न] त्रि, (सूक्ष्मं पश्यतीति । दृश +
णिनिः ।) अतिशयबुद्धिमान् । तत्पर्यायः ।
कुशाग्रौयमतिः २ तत्कालधोः ३ प्रत्युत्पन्नमतिः
४ । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, महाभारते ।
१३। १४। २३।

“न विदुर्दृश्यं भवनमादित्याः सूक्ष्मदर्शिनः ।
स कथं नरमात्रेण शक्यो ज्ञातुं सतां गतिः ॥”)

सूक्ष्मदारु, स्त्री, (सूक्ष्मं दारु ।) तनुकाष्ठम् । तत्प-
र्यायः । कलिञ्जः ३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

सूक्ष्मपत्रः, पुं, (सूक्ष्माणि पत्राणि यस्य ।) धान्य-
कम् । वनजौरकः । देवसर्पः । लघुवदरः ।

सूरपर्णम् । वनवर्चरी । लोहितेक्षुः । कुक्कु-
टद्रुः । इति राजनिर्घण्टः । यथा,—

“वावलः स्वर्णपुष्पश्च सूक्ष्मपत्रश्च कण्टकः ॥”
इति शब्दचन्द्रिका ॥

सूक्ष्मपत्रिका, स्त्री, (सूक्ष्माणि पत्राणि यस्याः ।
ततः कन् । टापि अत इत्त्वम् ।) शतपुष्पा ।

शतावरी । लघुव्राक्षी । क्षुद्रोपोदको । दुरा-
लभा । आकाशमांसो । इति राजनिर्घण्टः ॥

सूक्ष्मपर्णा, स्त्री, (सूक्ष्मं पर्णमस्याः ।) जीर्ण-
फल्ग्वी । डोडो । इति राजनिर्घण्टः ॥

सूक्ष्मपर्णी, स्त्री, (सूक्ष्मं पर्णमस्याः ।) डीप ।
रामदूतीवृक्षः । यथा,—

“रामदूती पर्वपुष्पो विशल्या नागदन्तिका ।
काण्डलो सूक्ष्मपर्णी च भरण्याह्वा फणिज्-
भका ॥”

इति शब्दचन्द्रिका ॥

सूक्ष्मपिप्पली, स्त्री, (सूक्ष्मा पिप्पली ।) वन-
पिप्पली । इति राजनिर्घण्टः ॥

सूक्ष्मपुष्पी, स्त्री, यवतिक्ता । इति राजनिर्घण्टः ॥

सूक्ष्मफला, पुं, (सूक्ष्मं फलमस्य ।) भूकर्तुर्दारः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

सूक्ष्मफला, स्त्री, (सूक्ष्मं फलमस्याः ।) भूस्याम-
लकी । इति रत्नमाला ॥

सूक्ष्मबदरी, स्त्री, (सूक्ष्मा बदरी ।) भूबदरी ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

सूक्ष्मबीजः, पुं, (सूक्ष्मं बीजं यस्य ।) खसखसः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

सूक्ष्मभूतं, स्त्री, (सूक्ष्मं भूतम् ।) अपञ्चीकृता-
काशादिभूतम् । इति वेदान्तसारः ॥

सूक्ष्ममचिका, पुं, (सूक्ष्मा मचिका तददाकृति-
रस्यस्येति । अच् ।) मशकः । इति राज-
निर्घण्टः ॥

सूक्ष्ममूला, स्त्री, (सूक्ष्मं मूलं यस्याः ।) जयन्ती ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

सूक्ष्मवल्ली, स्त्री, (सूक्ष्मा वल्ली ।) ताम्रवल्ली ।
जतुका । इति राजनिर्घण्टः ॥

सूक्ष्मवस्त्रं, स्त्री, (सूक्ष्मं वस्त्रम् ।) श्लक्ष्णवसनम् ।
सर्गकापड इति भाषा । यथा । उपभोगोऽपि
न सूक्ष्मवस्त्रपरिधानादिना । इति दायभागः ॥

सूक्ष्मशरीराणि, स्त्री, (सूक्ष्माणि शरीराणि ।)
ज्ञानेन्द्रियपञ्चकं कर्मेन्द्रियपञ्चकं वायुपञ्चकं

सूचना

बुद्धिमनसौ चेति समदशावयवानि । इति
वेदान्तसारः ॥

सूक्ष्मशर्करा, स्त्री, (सूक्ष्मा शर्करैव ।) बालुका ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

सूक्ष्मशाखः, पुं, (सूक्ष्मा शाखा यस्य ।) जाल-
वर्ष्मरः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सूक्ष्मशालिः, पुं, (सूक्ष्मः शालिः ।) अणुधान्य-
विशेषः । तत्पर्यायः । सूचिशालिः २ पाव-
शालिः ३ सूचकः ४ । अस्य गुणाः । सूक्ष्मधुर-
त्वम् । लघुत्वम् । पिप्तासदाहनाशित्वञ्च ।

इति राजनिर्घण्टः ॥

सूक्ष्मषट्चरणः, पुं, (सूक्ष्माणि षट्चरणानि
यस्य ।) पद्मयूकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सूक्ष्मा, स्त्री, (सूक्ष्म + टाप् ।) युधिका । इति
शब्दचन्द्रिका ॥ क्षुद्रैला । करुणी । बालुका ।

इति राजनिर्घण्टः ॥

सूक्ष्मैला, स्त्री, (सूक्ष्मा एला ।) क्षुद्रैला । गुजु-
राटो एलाचि इति भाषा । तत्पर्यायः ।

वयस्या २ तौष्णगन्ध्या ३ त्रपुटी ४ त्रुटि ५ ।
इति रत्नमाला ॥

सूच, त् क पेशुन्ये । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्त-
चुरा०-पर०-सक०-सेट् ।) दीर्घा । असु-
सूचत् कथां लोकः कथितवान् इत्यर्थः । इति

रमानाथः । पेशुन्यमन्तर्द्रोह इत्येके । इति
दुर्गादासः ॥

सूचः, पुं, (सोच्यति चरणी इति । सिव + “सिवेष्टे-
रू च ।” उणा० ४। ८३। इति चट् । टेक-
त्वञ्च ।) कुशाङ्कुरः । इति केचित् ॥

सूचकः, त्रि, (सूचयतीति । सूचपेशुन्ये + खुल् ।)
पिशुनः । इत्यमरः । ३। १४७० ॥ (यथा, मनुः ।
४। ७१ ।

“लोष्टमर्ही तण्डुल्येदी नखखादी च यो नरः ।
स विनाशं ब्रजत्याशु सूचकोऽशुचिरेव च ॥”)

अस्य विवरणं कर्णजपशब्द दृष्टव्यम् ॥ (सूचन-
कर्त्ता । यथा महाभारते । १। १३६। २७।

“हारदेशात् समुद्भूतो माहात्मबलसूचकः ।
वज्रनिष्पेपसदृशः शुशुबे भुजनिखनः ॥”)

सूचकः, पुं, (सोच्यत्यनेनेति । सिव + “सिवेष्टे-
रू च ।” उणा० ४। ८३। इति चट् । टेकत्वञ्च ।

ततः स्वार्थे कन् ।) सोवनद्रव्यम् । (सूचय-
तीति । सूच + खुल् ।) बोधकः । कुङ्कुरः ।

विडालः । काकः । इति मेदिनी । के, १६८ ॥
पिशुनः । बुद्धः । सिद्धः । पिशाचः । इति

शब्दरत्नावली ॥ सूचधारः । कथञ्चः । इति
हेमचन्द्रः ॥ सूक्ष्मशालिः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सूचनं, स्त्री, (सूच + ल्युट् ।) गन्धनम् । इत्यमरः ।
३। ११४ ॥ ज्ञापनम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

(यथा, कथासरित्सागरे । १५। १४८ ।
“भङ्गिसूचनविधौ विशारदो

नारदो मुनिरदर्शनं ययौ ॥
सूचना, स्त्री, (सूच + णिच् + युच् । टाप् ।)
व्यधनम् । दृष्टिः । गन्धनम् । अभिनयः । इति ।